

Sławomir Kowalski

Papieski Wydział Teologiczny we Wrocławiu, Polska
slawek_k@vp.pl
ORCID: 0009-0009-1551-3320

Przejawy funkcjonowania Ruchu Światło-Życie w diecezji legnickiej w latach 1992–2014

Forms of Functioning of the Light-Life Movement in the Diocese of
Legnica from 1992 to 2014

ABSTRACT: The history of the Church is the history of smaller or larger communities. It is in a community that offers security, support, affirmation and strengthening that we come closest to God and to our neighbours. An example of such a community in which the Christians could find their place, and open up to a relationship with the Lord, is the Light-Life Movement, to which this paper is dedicated. The article draws attention to the necessity of human, spiritual, intellectual and liturgical formation, which were conducted in the Light-Life Movement. The author investigated retrospectively the fruits of this movement in the Diocese of Legnica in selected parishes. The fundamental events connected with the Oasis formation were recalled and put in order on the basis of an analysis of documents from the Movement files located in the Archives of the Curia of the Diocese of Legnica or in the Archives of the Higher Theological Seminary. Among others, the following documents were examined: manuscripts of sermons, conferences, catecheses, plans for retreats, trips, decrees, reports, which helped to assess the value of the work initiated by Rev. Franciszek Blachnicki.

KEYWORDS: Light-Life Movement, organisation of the oasis movement, structure of the oasis movement, deuterocatechumenate, oasis formation, oasis retreats, small group, community days, diaconia, diocese of Legnica

ABSTRAKT: Historia Kościoła to historia wspólnot – mniejszych lub większych. To we wspólnocie, która zapewnia bezpieczeństwo, wsparcie, utwierdzenie i umocnienie, człowiek najbardziej zbliża się do Boga i do bliźniego. Jedną z takich wspólnot, w których chrześcijanin może znaleźć swoje miejsce i otworzyć się na relację z Panem Bogiem, jest ruch Światło-Życie – inicjatywa, której zostało poświęcone niniejsze opracowanie. W artykule zwrócono uwagę na konieczność formacji ludzkiej, duchowej, intelektualnej, liturgicznej realizowaną w ruchu Światło-Życie. Autor spojrział z perspektywy czasu na owoce funkcjonowania Ruchu w diecezji legnickiej w wielu

parafiach. Przypomniano i uporządkowano zasadnicze wydarzenia związane z oazową formacją. Dokonano tego, opierając się na analizie dokumentów z teczek znajdujących się w archiwum kurii diecezji legnickiej czy Wyższego Seminarium Duchownego. Zbadano m.in.: rękopisy kazań, konferencji, katechez; plany rekolekcji, wyjazdów; dekrety i sprawozdania, które pomogły ocenić wartość dzieła zainicjowanego przez ks. Franciszka Blachnickiego.

SŁOWA KLUCZOWE: Ruch Światło-Życie, organizacja oazy, struktura oazy, deuterokatechumenat, formacja oazowa, rekolekcje oazowe, mała grupa, dni wspólnoty, diakonia, diecezja legnicka

Wstęp

Człowiek, który w swoim życiu nie doświadczy wielkiego skarbu, jakim jest wspólnota ludzi podążających za Bogiem, nigdy w pełni nie wypłynie na głębię wiary i miłości do Boga. Charyzmatyczne ruchy to ogromnym skarb Kościoła. W odpowiedni sposób prowadzone i koordynowane, mogą wydać wspaniałe owoce nawrócenia. Z łatwością można konstatować, że człowiek współczesnego świata potrzebuje nie tyle tradycyjnego duszpasterstwa, co z jednej strony indywidualnego podejścia, z drugiej zaś grupy, niejako na wzór plemienia, która go przygarnie, i uznania poznanych w tej grupie prawd za własne odkrycie, z którym poczuje pełną identyfikację. W obecnych czasach w jeszcze większym stopniu, niż miało to miejsce kiedyś, istnieje potrzeba ruchów kościelnych niosących konkretny przekaz.

Jednym z nich jest Ruch Światło-Życie¹. Dlatego w niniejszym opracowaniu próbuję ukazać, jak pryncypialny wpływ na kształtowanie młodego człowieka miało i wciąż to stowarzyszenie. A jest to ruch z natury swej osobiście angażujący; inicjatywa, której celem jest kształtowanie świadomego człowieka wiary, przekładającego osobiste spotkanie z Jezusem na relację z bliźnim.

Głównym celem Ruchu jest dzieło formacji wewnętrznej ludzi wierzących i budowanie wspólnoty Kościoła. Charakterystyczne hasła, które odnajdujemy na tej drodze, to: Nowy Człowiek, Nowa Wspólnota i Nowa Kultura. Odnowienie człowieka, a co za tym idzie odnowienie wspólnoty Kościoła, dokonuje się przez wchodzenie w coraz głębszą relację z Jezusem i realizację duchowości właściwej stowarzyszeniu. Cechy teje duchowości oddają zaś tzw. Drogowskazy Nowego

¹ Zob. J. Krucina, *Rola stowarzyszeń chrześcijańskich w kształtowaniu moralności publicznej*, „Wrocławski Przegląd Teologiczny” 15/1 (2007), s. 53–64.

Człowieka². Takie podejście i tego rodzaju działania mogą rozbudzić w człowieku odpowiedzialność za wspólnotę Kościoła partykularnego, do którego należy.

Próbując ukazać strukturę i organizację Ruchu, od razu można stwierdzić, że jest on mocno zakotwiczony w działalności Kościoła. Jak Kościół hierarchiczny posiada swoje struktury, na czele z biskupem Rzymu, bez których nie byłoby możliwe Jego funkcjonowanie, tak działalność każdego ruchu czy stowarzyszenia domaga się usystematyzowania. Dlatego wypada pamiętać, że inicjatywy wspólnotowych nie tworzą miejsca, lecz grupy ludzi, które można określić jako małe społeczności współżyjące w ramach czasowych i przestrzennych. Mowa tu o pewnej strukturze, która warunkuje możliwość zawiązania i zrealizowania wspólnoty w znaczeniu eklezjalnym i nadprzyrodzonym, co stanowi główny cel proponowanej metody rekolekcyjnej Ruchu.

Główną cechą omawianej struktury jest podział ilościowy na oazy małe, średnie i wielkie oraz podział służb i zadań członków Ruchu³. Naczelną zasadą istniejących w jego ramach struktur jest idea jedności, wyrażona w samym symbolu „światło-życie” – znaku jedności. Zrozumienie charyzmatu Ruchu nie jest możliwe bez przyjęcia prawdy, że to Duch Święty sprawia jedność światła i życia. Nie istnieje światło, które nie jest życiem, ani życie, które nie jest poddane światłu. Posługa światłu, które jest życiem, wymaga stałej służby – diakonii, co potwierdzają słowa Jezusa – „nie przyszedł, aby mu służono, lecz aby służyć i dać swoje życie na okup za wielu” (Mt 20,28).

W 1979 roku, czyli 25 lat po powstaniu Ruchu, założyciel ks. Franciszek Blachnicki chciał przeprowadzić (i ten cel osiągnął) odnowę wspólnoty poprzez wprowadzenie siedmiu diakonii: wyzwolenia, ewangelizacji, deuterokatechumenatu, liturgii, domowego kościoła, modlitwy, wspólnoty lokalnej⁴. Jedność, która ma być budowana w Ruchu, powinna realizować się w Kościele i świecie, dlatego istnieją różne formy troski o jej zachowanie: codzienna modlitwa podczas rekolekcji w intencji Kościoła i świata; Dzień Wspólnoty, który odbywa się w trzynastym dniu rekolekcji; różnorakie spotkania odpowiedzialnych za Ruch, m.in. Oaza Rekolekcyjna Diakonii Jedności, Dzień Światła, Kongregacja Odpowiedzialnych, Centralna Oaza Matka, Podsumowanie Oaz Żywego Kościoła, spotkania Krajowego Kolegium, Dni Wspólnoty czy Dni Jedności⁵.

² Zob. M. Mendyk, *Ruch Światło-Życie*, [w:] *W trosce o wiarę. Dziesięciolecie diecezji legnickiej*, red. S. Regmunt, B. Drożdż, Legnica 2002, s. 457.

³ Zob. F. Blachnicki, *Co to jest oaza*, Kraków 2014, s. 55.

⁴ Zob. R. Derewenda, *Dzieło wiary: historia Ruchu Światło-Życie 1950–1985*, Kraków 2010, s. 166–167.

⁵ Zob. *Charyzmat Ruchu Światło-Życie. Próba opisu. Tekst roboczy na Nadzwyczajną Kongregację Odpowiedzialnych 30.IV–3.V 1993*, red. A. Reda, Lublin 1992, s. 59–60.

Centralnymi władzami Ruchu są trzy podmioty: moderator generalny Ruchu Światło-Życie, Centralna Diakonia Jedności Ruchu Światło-Życie i Kongregacja Diakonii Ruchu Światło-Życie. Zatem na czele formacji i służącej jej Diakonii stoi moderator, który kieruje pracami Ruchu i je koordynuje, a także w razie potrzeby reprezentuje go na zewnątrz; jest to zatem główna osoba odpowiedzialna za funkcjonowanie wspólnoty. Dodatkową pomocą w kierowaniu Ruchem oraz Diakonią służy Krajowe Kolegium Moderatorów złożone z moderatorów diecezjalnych i zakonnych pod przewodnictwem moderatora generalnego, który jest powoływany przez KEP na sześć lat⁶. Na szczeblu diecezjalnym natomiast istotną rolę odgrywa moderator diecezjalny, który odpowiada za funkcjonowanie i kieruje pracami Diakonii Diecezjalnej. Ponadto ma troszczyć się o rozwój wspólnot i gałęzi na terenie diecezji, dbać o ich zgodność z charyzmatem całego Ruchu. Jak wskazuje statut stowarzyszenia, moderatora diecezjalnego powołuje biskup diecezjalny na czteroletnią kadencję.

Diecezjalna Diakonia Jedności składa się z następujących członków: pary diecezjalnej Domowego Kościoła i moderatora diecezjalnego Domowego Kościoła, moderatorów diecezjalnych diakonii specjalistycznych, ekonoma diecezjalnego diakonii, przedstawicieli instytutów i stowarzyszeń w ramach Ruchu na terenie diecezji, osób wybranych na trzyletnią kadencję przez Diecezjalną Kongregację⁷. Aby ubiegać się o członkostwo w diakonii, niezbędne jest spełnienie następujących warunków: odbycie formacji podstawowej Ruchu według programów ustalonych dla stanu i powołania, uczestnictwo w życiu i pracy wspólnoty, członkostwo w Krucjacie Wyzwolenia Człowieka, ukończony osiemnasty rok życia⁸.

Celem tej pracy jest uwypuklenie roli, jaką ma odgrywać członek Ruchu w swoim Kościele. Rozprawa pod względem topograficznym obejmuje teren diecezji legnickiej, a ram chronologicznych lata 1992–2014, zatem od erygowania diecezji do jubileuszowego roku czterdziestolecia wprowadzenia pełnej formy rekolekcji piętnastodniowych. Na rok 2014 przypadł ponadto dwudziesty jubileusz rozpoczęcia procesu beatyfikacyjnego ks. Blachnickiego na szczeblu diecezjalnym. Wykorzystane metody można określić jako historyczno-krytyczną oraz analityczno-syntetyczną⁹.

⁶ Zob. *Statut Stowarzyszenia Diakonia Ruchu Światło-Życie*, <https://www.oaza.pl/statut-stowarzyszenia-diakonia-ruchu-swiatlo-zycie> [dostęp: 25.06.2023], s. 7–8.

⁷ Zob. *Statut Stowarzyszenia...*, dz. cyt., s. 16–17.

⁸ Zob. *Statut Stowarzyszenia...*, dz. cyt., s. 20.

⁹ Warto nadmienić o badaniach, które w różny sposób dotyczyły kwestii związanych z Ruchem. Godne przywołania są m.in. następujące opracowania: P. Oskwarek, *Drogi poznania Kościoła*, Kraków 2012; P. Oskwarek, *Droga Nowego Człowieka według 10 Drogowskazów Ruchu Światło-Życie formą wcielenia eklezjologii Soboru Watykańskiego II*, Kraków 2012;

Działalność Ruchu w latach 1992–2014

„Rezultatem formacji podstawowej członków Ruchu jest świadomość odpowiedzialności za sprawy Kościoła i świata, która wyraża się w podejmowaniu służby na rzecz Ruchu i wspólnot lokalnych”¹⁰. Fundamentalną rolę odgrywają moderatorzy diecezjalni. Od ustanowienia diecezji decyzją Jana Pawła II z bulli *Totus Tuus Poloniae populus* (25 marca 1992) do 2014 roku moderatorami diecezjalnymi byli: ks. Marek Adaszek (1997–2003)¹¹, ks. Piotr

P. Smoliński, *Ożywienie parafii przez Ruch Światło-Życie* (praca magisterska); K. Najman, *Deutero-katechumenalna droga Ruchu Światło-Życie jako forma zastosowania katechumenalnej tradycji Kościoła* (praca magisterska); M. Pasińska, *Wpływ Ruchu Światło-Życie na odnowę Kościoła w Polsce w latach 1954–2000* (praca magisterska); Ł. Kociołek, *Eklezjologia w ujęciu ks. F. Blachnickiego* (praca magisterska); W. Kowalewska, *Eklezjologia eucharystyczna w ujęciu ks. F. Blachnickiego* (praca magisterska).

¹⁰ *Charyzmat i duchowość Ruchu Światło-Życie*, Krościenko nad Dunajcem 2002, s. 5.

¹¹ Urodzony 18.09.1948 r. w Zgorzelcu; syn Adama i Kazimiery z domu Krawczyńskiej. W latach 1955–1962 uczęszczał do Szkoły Podstawowej w Zgorzelcu, następnie w latach 1962–1967 do Technikum Górniczego Ministerstwa Górnictwa i Energetyki. W 1967 r. wstąpił do Metropolitalnego Wyższego Seminarium Duchownego we Wrocławiu, które ukończył w 1973, uzyskując magisterium z teologii, na podstawie pracy *Idea prologu czwartej Ewangelii*. Święcenia diakonatu przyjął 9.03.1974 w Katedrze Wrocławskiej, święcenia prezbiteratu zaś otrzymał 25.05.1974 w tej samej świątyni. Pierwszą placówką, do której skierowano ks. M. Adaszka, była parafia św. Jerzego w Dzierżoniowie. Pracował w niej przez trzy lata do roku 1977. Następnie został skierowany do pracy w parafii św. Bonifacego w Zgorzelcu. W trakcie pobytu na parafii w Dzierżoniowie zorganizował w 1976 r. rekolekcje dla Ruchu Światło-Życie. Tę samą inicjatywę podjął na następnej placówce, w Zgorzelcu, w 1977 r. W 1978 r. został skierowany na studia specjalistyczne do Rzymu w Papieskim Instytucie Liturgicznym. Podczas pobytu w Rzymie obronił pracę licencjacką pt. *Celebracja Eucharystyczna ucztę Eschatologiczną*, a następnie dysertację doktorską pt. *Il Convito celebrato e l'escatologia Domenica 28 per annum Ciclo A*. Później, 10.09.1983 r., został skierowany do pracy w Metropolitalnym Wyższym Seminarium Duchownym we Wrocławiu, gdzie objął jednocześnie funkcję prefekta. Był adiunktem przy Katedrze Liturgiki i Kultury Muzycznej Kościoła na Papieskim Wydziale Teologicznym. Ponadto został powołany na zastępcę ojca duchownego kapłanów Archidiecezji Wrocławskiej, a od 1994 r. został członkiem Archidiecezjalnej Komisji Liturgicznej. Następnie 2.01.1985 r. mianowano go ojcem duchownym w Metropolitalnym Wyższym Seminarium Duchownym we Wrocławiu. W 1991 r. za już widoczne zasługi dla diecezji został odznaczony tytułem kanonika gremialnego RM (łac. *Rochettum et Mantolettum*), przysługiwał mu zatem przywilej noszenia rakiety i mantoletu. W 1993 r. ekskardynował się do nowo powołanej diecezji legnickiej. Był wykładowcą na Pomaturalnym Studium Katechetycznym w Jeleniej Górze-Cieplicach z zakresu liturgiki. W 1992 r. został wybrany na sekretarza Wydziału Duszpasterskiego Diecezji Legnickiej, a od 27.08.1992 r. pełnił funkcję ojca duchownego kapłanów i kandydatów do kapłaństwa diecezji legnickiej; 31.05.1993 r. powołano go na sekretarza diecezjalnego komisji ds. Liturgii i Duszpasterstwa Liturgicznego. Później, 1.09.1993 r., został ustanowiony ojcem duchownym

Smoliński (2003–2009)¹², ks. Łukasz Kociołek (2009–2012)¹³, ks. Jacek Wojeński (2012–2019)¹⁴.

w Wyższym Seminarium Duchownym w Legnicy, zaś 19.11.1993 otrzymał tytuł kapelana honorowego Jego Świątobliwości. W 2007 r. został członkiem Komisji ds. Kultu Bożego I Synodu Diecezji Legnickiej. Pełnił powierzone mu funkcje i obowiązki do 13.10.2008 r., kiedy to po 18 latach walki z chorobą nowotworową odszedł do Pana. Zob. Archiwum Kurii Diecezji Legnickiej (dalej: AKDL), Teczka personalna: ks. M. Adaszek.

¹² Urodził się 2.01.1968 r. w Głuszycy, jako syn Jana i Eleonory z domu Hebda. Uczęszczał do Szkoły Podstawowej nr 1 w Boguszowie, następnie do Liceum Ogólnokształcącego nr 1 w Wałbrzychu. W 1987 r. zdał egzamin maturalny oraz wstąpił do Metropolitalnego Wyższego Seminarium Duchownego we Wrocławiu. Święcenia diakonatu przyjął 22.06.1992 r. w Katedrze Wrocławskiej, święcenia presbiteratu zaś otrzymał 22.05.1993. Jako neoprezbiter został 28.06.1993 skierowany do parafii św. Jerzego w Wałbrzychu, gdzie pełnił funkcję wikariusza, przez trzy lata, kiedy to 25.06.1996 r. został skierowany do parafii św. Michała Archanioła w Polkowicach. Następnie 14.02.1999 przeniesiono go do parafii św. Wojciecha w Jeleniej Górze, a 25.06.2003 r. został mianowany moderatorem diecezjalnym Ruchu Światło-Życie, którą to funkcję pełnił do 2009 r. W 2005 r., 27.06, objął kolejną placówkę parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Legnicy, a 28.06.2007 został powołany na członka Komisji ds. Młodzieży I synodu Diecezji Legnickiej. Urząd proboszcza objął 23.06.2008 r. w parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Świerzawie. Dodatkowo 30.10 tegoż roku został zamianowany na urząd wicedziekana dekanatu Świerzawa. Później, 1.01.2011 r., kiedy diecezję legnicką zgodnie z dekretem bpa Stefana Cichego podzielono na tzw. rejony, został wyznaczony na sekretarza rejonu Jelenia Góra – Kamienna Góra, zaś 1.11.2012 r. powierzono mu urząd dziekana dekanatu Świerzawa; zob. AKDL, Teczka personalna: ks. Piotr Smoliński.

¹³ Urodził się 29.09.1981 r. w Świdnicy, w rodzinie Roberta i Małgorzaty z domu Zabłockiej. Uczęszczał do Szkoły Podstawowej nr 2 w Świebodzicach oraz do Liceum Ogólnokształcącego im. Marii Konopnickiej w Świebodzicach. W 2000 r. wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Legnicy. Święcenia diakonatu przyjął 25.06.2005 w Katedrze Legnickiej, 20.05.2006 r. zaś przyjął święcenia presbiteratu. Pierwszą parafią od 2006 r. była wspólnota Matki Bożej Królowej Polski w Polkowicach. W 2007 r. został powołany na członka Komisji ds. Młodzieży I synodu Diecezji Legnickiej. Rozpoczął studia licencjackie na Wydziale Teologii Diecezji Opolskiej, które zakończył w 2010 r.; był to etap na drodze otrzymania tytułu naukowego doktora teologii. W 2009 r. wstąpił jako członek do Stowarzyszenia Unii Kapłanów Chrystusa Sługi. W 2010 r. zgodnie z wolą bpa legnickiego został mianowany wikariuszem parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i św. Mikołaja w Bolesławcu, a następnie od 2012 r. pracę duszpasterską prowadził w parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Lubaniu. Funkcję moderatora diecezjalnego objął w 2009 r. i pełnił ją do 2012 r. W 2013 r. został mianowany kapelanem Straży Granicznej. Zob. AKDL, Teczka personalna: ks. Ł. Kociołek.

¹⁴ Urodził się 5.06.1979 r. w Jaworze, jako syn Józefa i Marii z domu Czukiewskiej. Uczęszczał do Szkoły Podstawowej w Polkowicach oraz do Salezjańskiego Liceum Ogólnokształcącego im. św. Jana Bosko w Lubinie. Egzamin maturalny zdał 22.05.1998 r., później wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Legnicy. Po odbyciu formacji duchownej i intelektualnej przyjął święcenia diakonatu 21.06.2003 r. w Katedrze Legnickiej, święcenia presbiteratu otrzymał 22.05.2004 r. w tej samej katedrze z rąk bpa Tadeusza Rybaka.

Pierwszych wzmianek o funkcjonowaniu Ruchu w diecezji można doszukać się już w 1992 roku. Jak odnotowano w Archiwum Kurii Diecezji Legnickiej, 14 listopada 1992 roku odbyło się spotkanie księży moderatorów Ruchu w parafii pw. Matki Bożej Królowej Polski w Legnicy¹⁵. W tymże roku zorganizowano również rekolekcje wakacyjne. W Biedzychowicach prowadził je ks. Wojciech Wołowicz, w Kopańcu – ks. Andrzej Płaza, we Lwówku Śląskim – ks. Piotr Sroczyński, w Piechowicach i Sobocie – ks. Władysław Sanak. Ks. Marek Adaszek przeprowadził ćwiczenia duchowe Oazy Żywego Kościoła trzeciego stopnia w Rzymie, w których uczestniczyło 30 osób¹⁶.

Natomiast 1 czerwca 1993 roku odbył się Dzień Wspólnoty Moderatorów Ruchu w parafii pw. św. Wojciecha w Jeleniej Górze. Spotkanie miało miejsce przed rozpoczęciem wakacyjnych rekolekcji oazowych. Na 5 czerwca tegoż roku zaplanowano Diecezjalną Oazę Matkę (DOM) w celu przekazania misji, świec i teczek z materiałami Ruchu Światło-Życie na czas oaz. Spotkanie zorganizowano w kościele pw. Matki Bożej Częstochowskiej w Legnicy. Tego samego roku odbył się także Dzień Wspólnoty Ruchu w Krzeszowie¹⁷.

W 1993 roku miała miejsce pierwsza wakacyjna tura rekolekcji przeprowadzona przez księży z diecezji lub odbywających się na jej terenie. Ćwiczenia duchowe metodą oazy Ruchu Światło-Życie prowadzili m.in. ks. Marek Adaszek od 26 czerwca do 12 lipca w parafii pw. św. Michała Archanioła w Michalicach

W 2004 r. został mianowany wikariuszem parafii św. Piotra i Pawła w Nowogrodźcu. W 2006 r. rozpoczął studia niestacjonarne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim w Instytucie Formacji Teologiczno-Pastoralnej Wydziału Teologicznego KUL oraz formacji w centrum Ruchu Światło-Życie im. F. Blachnickiego. W 2007 r., 28.06, został wybrany na członka Komisji ds. Młodzieży I Synodu Diecezji Legnickiej. Tego samego roku został przeniesiony na parafię św. Jadwigi w Złotorzy. W 2009 r. rozpoczął studia doktoranckie, specjalizacja katechetyczna na Wydziale Teologii Pastoralnej KUL, które ukończył obroną pracy doktorskiej. W 2009 r. wstąpił do Stowarzyszenia Unii Kapłanów Chrystusa Sługi. W 2012 r. mianowany został kanonikiem RM. Od 2.07.2012 pełnił funkcję Diecezjalnego Moderatora Ruchu. Ponadto 25.09.2009 r. został członkiem Rady Duszpasterskiej, a 26.05.2014 r. podjął pracę duszpasterską w kolejnej parafii pw. św. Jana Chrzciciela w Leśnej. Zob. AKDL, Teczka personalna: ks. J. Wojeński.

¹⁵ Zob. AKDL, Teczka: *Ruch Światło-Życie*, Pismo ks. M. Adaszka do Księży Moderatorów Ruchu Światło-Życie z 23.10.1992 r., k. 1.

¹⁶ Zob. Archiwum Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Legnickiej (dalej: WSD Legnica), *M. Adaszek*, teczki: OŻK 1992; Oazy w 1992 roku; Oaza Żywego Kościoła III° Roma 1992, Legnica–Wrocław.

¹⁷ Zob. AKDL, Teczka: *Ruch Światło-Życie*, Pismo ks. M. Adaszka do Księży Moderatorów Ruchu Światło-Życie z dn. 19.05.1993 r., k. 3.

koło Namysłowa¹⁸ oraz ks. Andrzej Płaza w parafii św. Antoniego Padewskiego w Kopańcu. Od 15 do 30 lipca skupieniu duchowemu przewodniczył ks. Władysław Sanak w Michałowicach koło Jeleniej Góry, ks. Ryszard Wołowski na terenie parafii Wniebowzięcia NMP i św. Maternusa w Lubomierzu, ks. Andrzej Szarzyński w domu Sióstr Elżbietanek w Krzeszowie. Od 14 do 30 sierpnia rekolekcje prowadził ks. Jarosław Świącicki na terenie parafii Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Bożkowie koło Nowej Rudy, natomiast 3–19 sierpnia ks. Bogdan Żygadło w parafii św. Michała Archanioła w Michalicach.

Pierwszy Dzień Wspólnoty Moderatorów Ruchu w diecezji odbył się 15 marca 1993 roku. Ustalono wówczas datę kolejnego spotkania oraz podano dokładny plan. Odbyło się ono kilka dni później, 27 marca, w parafii św. Jerzego w Wałbrzychu. Ponadto tego samego roku miało miejsce Święte Triduum Paschalne na sposób rekolekcji dla uczestników Ruchu po oazie drugiego stopnia¹⁹.

Na podstawie zebranych danych można stwierdzić, że w 1994 roku funkcjonowały na terenie ówczesnej diecezji legnickiej wspólnoty Ruchu w parafiach:

- Boguszów-Gorce pw. św. Trójcy – wspólnoty formujące rodziny, młodzież, dzieci;
- Bolesławiec pw. Chrystusa Króla – wspólnoty formujące młodzież, dzieci;
- Jawor pw. św. Marcina – wspólnoty formujące młodzież, dzieci;
- Jelenia Góra pw. św. Wojciecha – wspólnoty formujące młodzież, dzieci;
- Kamienna Góra pw. Matki Bożej Różańcowej – wspólnoty formujące młodzież, dzieci;
- Legnica pw. św. Jana Chrzciciela – wspólnoty formujące rodziny;
- Legnica pw. Matki Bożej Królowej Polski – wspólnoty formujące młodzież, dzieci;
- Legnica pw. św. Trójcy – wspólnoty formujące rodziny;
- Lubin pw. św. Jana Bosko – wspólnoty formujące rodziny, młodzież, dzieci;
- Lubin pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny – wspólnoty formujące rodziny;
- Lubin pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa – wspólnoty formujące rodziny;
- Lubin pw. Matki Boskiej Częstochowskiej – wspólnoty formujące rodziny;
- Lubin pw. św. Maksymiliana Marii Kolbego – wspólnoty formujące rodziny, młodzież, dzieci;

¹⁸ Zob. AKDL, Teczka: *Ruch Światło-Życie*, Pismo bpa A. Dyczkowskiego do ks. M. Adaszka z dn. 3.06.1993 r., k. 4.

¹⁹ Zob. AKDL, Teczka: *Ruch Światło-Życie*, Pismo ks. M. Adaszka do Księża Moderatorów Ruchu Światło-Życie z dn. 15.03.1993 r., k. 11.

- Piechowice pw. św. Antoniego – wspólnoty formujące rodziny, młodzież, dzieci;
- Strzegom pw. św. Piotra i Pawła – wspólnoty formujące młodzież, dzieci;
- Sulików pw. Podwyższenia Krzyża – wspólnoty formujące rodziny;
- Szczawno-Zdrój pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny – wspólnoty formujące młodzież;
- Wałbrzych pw. Podwyższenia Krzyża – wspólnoty formujące rodziny, młodzież, dzieci;
- Wałbrzych pw. św. św. Piotra i Pawła – wspólnoty formujące rodziny;
- Wałbrzych pw. św. Jerzego – wspólnoty formujące młodzież, dzieci;
- Wałbrzych pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny – wspólnoty formujące rodziny, młodzież, dzieci;
- Zgorzelec pw. św. Bonifacego – wspólnoty formujące rodziny, młodzież, dzieci;
- Zgorzelec pw. św. Józefa – wspólnoty formujące młodzież, dzieci;
- Zgorzelec pw. św. Jana Chrzciciela – wspólnoty formujące młodzież;
- Zgorzelec pw. św. Jadwigi Śląskiej – wspólnoty formujące dorosłych, młodzież, dzieci²⁰.

Zsumowanie powyższych danych pokazuje, że Ruch funkcjonował w 25 parafiach na 273 istniejące wówczas w diecezji legnickiej²¹, czyli w przybliżeniu w 10% tamtejszych placówek duszpasterskich diecezjalnych i zakonnych.

Rok 1995 przyniósł kolejne ćwiczenia duchowe – wakacyjne oazy pierwszego stopnia, które odbyły się 15–31 lipca w Domu Caritas Diecezji Legnickiej w Piechowicach. Poprowadził je ks. Adaszek²². W kolejnym roku zorganizowano rekolekcje wakacyjne prowadzone metodą Ruchu Światło-Życie m.in. 13–29 lipca w miejscowości Włosień na terenie parafii pw. Niepokalanego Serca NMP pod przewodnictwem ks. Marka Berdychowskiego SDB²³.

W 1997 roku Fundacja Światło-Życie, której założenie wiązało się ze wspieraniem Ruchu, nabyła Dom Rekolekcyjny w Kowarach z przeznaczeniem na

²⁰ Zob. AKDL, Teczka: *Ruch Światło-Życie*, Pismo ks. W. Sanaka do bpa T. Rybaka, Parafie w Diecezji Legnickiej, w których są wspólnoty Ruchu Światło-Życie z 1994 r., k. 14.

²¹ Zob. *Kalendarz liturgiczny i skrócony schematyzm Diecezji Legnickiej na 1995 rok*, red. W. Mróz, P. Nowosielski, Legnica 1995.

²² Zob. WSD Legnica, *M. Adaszek*, teczki: OŻK 1995, Pismo ks. S. Regmunta do ks. M. Adaszka z dn. 14.06.1995 r.

²³ Zob. WSD Legnica, Teczka: *Ruch Światło-Życie*, Pismo ks. S. Regmunta do ks. M. Berdychowskiego z dn. 4.06.1996 r., k. 15.

Ośrodek Rekolekcyjny Ruchu Domowego Kościoła diecezji²⁴. W tym też roku odbyły się skupienia duchowe wakacyjne, m.in. we Włosieniu od 26 czerwca do 12 lipca prowadzone przez ks. Ryszarda Wołowskiego oraz 15–31 lipca przez ks. Adaszka. W Legnicy natomiast 15–31 lipca skupieniem przewodniczył ks. Remigiusz Tobera, a w Michalicach ks. Piotr Smoliński²⁵.

W roku 1998, 14–30 lipca, ks. Smoliński poprowadził rekolekcje Ruchu na terenie michalickiej parafii²⁶; ks. Ryszard Wołowski pojawił się w Sokołowsku, ks. Andrzej Jelonek w Łącku k. Jarostawca, ks. Adaszek 1–17 sierpnia we Włosieniu, zaś ks. Piotr Sałaga w Różance²⁷.

W 1999 roku także zorganizowano rekolekcje wakacyjne. Ks. Remigiusz Tobera od 16 lipca do 1 sierpnia prowadził je na terenie parafii pw. Matki Bożej Królowej Świata w Sokołowsku, ks. Smoliński w parafii pw. św. Michała Archanioła w Michalicach, zaś ks. Jelonek pw. Matki Bożej Królowej Pokoju w Gdyni. Od 3 do 19 sierpnia rekolekcjom na terenie parafii pw. św. Marcina w Jeleniej Górze – Sobieszowie przewodniczył ks. Robert Serafin, a od 1 do 15 września tego roku ks. Adaszek w Rzymie²⁸.

Rok 2000 również był czasem ćwiczeń duchowych oazowych – czy to na terenie diecezji, czy też prowadzonych przez kapłanów pochodzących z diecezji. Wszystkie rekolekcje odbyły się w terminie 15–31 sierpnia. Organizowali je: ks. Robert Serafin (Oaza Rodzin) w Krościenku, ks. Piotr Smoliński w Michalicach (OŻK drugiego stopnia), ks. Paweł Oskwarek w Bardzie Śląskim, ks. Remigiusz Tobera w Sokołowsku (obaj OŻK pierwszego stopnia), ks. Jerzy Jastrzębski w Zakopanem (OŻK zerowego stopnia) oraz ks. Adaszek we Włosieniu (KODA)²⁹. Na podstawie zapisków osobistych ks. Adaszka można stwierdzić, że prowadził rekolekcje dla Oazy Żywego Kościoła drugiego stopnia na terenie parafii pw. Imienia Najświętszej Maryi Panny w Kowarach od

²⁴ Zob. WSD Legnica, Teczka: *Ruch Światło-Życie*, Pismo ks. M. Wesołowskiego do bpa T. Rybaka z 20.11.1997 r., k.16.

²⁵ Zob. WSD Legnica, *M. Adaszek*, teczki: OŻK 1997, *Alumni uczestniczący w oazach rekolekcyjnych Ruchu Światło-Życie Diecezji Legnickiej – 1997 r.*

²⁶ Zob. AKDL, Teczka: *Ruch Światło-Życie*, Pismo bpa S. Regmunta do ks. P. Smolińskiego z dn. 7.07.1998 r., k. 17.

²⁷ Zob. WSD Legnica, *M. Adaszek*, teczki: OŻK 1998, *Alumni uczestniczący w oazach rekolekcyjnych Ruchu Światło-Życie Diecezji Legnickiej – 1998 r.*

²⁸ Zob. AKDL, Teczka: *Ruch Światło-Życie*, Notatka: Ruch Światło-Życie Rekolekcje 1999 r., k. 22.

²⁹ Zob. WSD Legnica, *M. Adaszek*, teczki: OŻK 2000, *Alumni uczestniczący w oazach rekolekcyjnych Ruchu Światło-Życie Diecezji Legnickiej – 2000 r.*

14 do 30 lipca 2001 roku³⁰. Ponadto w 2002 roku ks. Marek przewodniczył rekolekcjom wakacyjnym trzeciego stopnia w miejscowości Platerówka w parafii pw. Niepokalanego Serca NMP (od 14 do 30 lipca)³¹ oraz w 2003 roku w Lubomierzu (od 1 do 17 sierpnia)³².

W kwietniu 2004 roku dokonano spisu księży moderatorów i opiekunów wspólnot oazowych w diecezji. Wśród nich znaleźli się następujący kapłani: wspomniani już Adaszek, Oskwarek, Smoliński, Serafin, Jastrzębski, a ponadto Tomasz Biszko, o. Jan Janus OFM Conv., Artur Kaproń, Dariusz Markowicz, Mirosław Owczarek SP, Krzysztof Swoboda, Marek Woźnicki, Piotr Żukowski, Ryszard Wołowski, Janusz Dereczenik oraz Wiesław Walendzik³³.

Podczas wakacji tegoż roku odbyły się na terenie diecezji rekolekcje formacyjne: od 26 czerwca do 12 lipca prowadzili je ks. Kaproń i ks. Markowicz w miejscowości Sobota koło Lwówka Śląskiego (pierwszego stopnia), zaś ks. Piotr Kot w Marianówce koło Bystrzycy Kłodzkiej; od 14 do 30 lipca ks. Oskwarek i ks. Grzegorz Wieszewski w Nowej Rudzie oraz ks. Swoboda w Janowicach Wielkich (pierwszego stopnia); ks. Adaszek 14–30 lipca we Lwówku Śląskim (trzeciego stopnia), zaś Kurs Oazowy Diakonii Animatorów (KODA) ks. Smoliński w Sobocie³⁴.

Księża diecezji organizujący piętnastodniowe rekolekcje oazowe podczas wakacji w 2005 roku to: od 25 czerwca do 11 lipca ks. Markowicz i ks. Kot (rekolekcje pierwszego stopnia w Krzeszówku koło Krzeszowa), ks. Przemysław Tur w Gniewoszowie koło Międzyzlesia – teren diecezji świdnickiej, ks. Oskwarek i ks. Wieszewski rekolekcje drugiego stopnia w Nowej Rudzie; od 13 do 29 lipca ks. Wojeński rekolekcje pierwszego stopnia w Nowej Rudzie i ks. Smoliński w Sobocie. Ponadto rekolekcjom drugiego stopnia przewodniczył ks. Swoboda w Krzeszówku, a trzeciego stopnia – ks. Adaszek w Strzegomiu³⁵.

Piętnastodniowe skupienia duchowe oazowe podczas wakacji w 2006 roku przeprowadzili: od 27 czerwca do 13 lipca pierwszego stopnia – ks. P. Oskwarek

³⁰ Zob. WSD Legnica, *M. Adaszek*, teczki: OŻK 2001 Oaza II stopnia, II turnus, Pismo ks. S. Regmunta do ks. M. Adaszka z dn. 6.07. 2001 r.

³¹ Zob. WSD Legnica, *M. Adaszek*, teczki: OŻK III⁰ Włosień 14–31 lipca 2002, Pismo ks. S. Regmunta do ks. M. Adaszka z dn. 3.06. 2002 r.

³² Zob. WSD Legnica, *M. Adaszek*, teczki: Oaza II⁰ Lubomierz 1–17 sierpnia 2003, Ramowy plan oazy II⁰ młodzieży i rodzin „Lubomierz 2003”.

³³ Zob. AKDL, Teczka: *Ruch Światło-Życie*, Notatka: Księża Moderatorzy i Opiekunowie Wspólnot Oazowych w Diecezji Legnickiej – Kwiecień 2004, k. 37.

³⁴ AKDL, Teczka: *Ruch Światło-Życie*, Notatka: Księża Diecezji Legnickiej organizujący 15-dniowe rekolekcje oazowe w wakacje 2004 roku, k. 38.

³⁵ Zob. AKDL, Teczka: *Ruch Światło-Życie*, Notatka: Księża Diecezji Legnickiej organizujący 15-dniowe rekolekcje oazowe w wakacje 2005 roku, k. 39.

w Zakopanem; od 15 do 31 lipca pierwszego stopnia – ks. Wojciech Kubiak w Krzeszówku, ks. P. Smoliński w Piechowicach, ks. R. Serafin w Różance. Rekolekcje drugiego stopnia organizowali: ks. Jacek Wojeński w Krzydlinie Małej, ks. Tur na terenie Czech, ks. Adaszek w Bystrej Podhalańskiej. Od 1 do 17 sierpnia rekolekcje pierwszego stopnia prowadził ks. Tomasz Kwiecień w Sromowcach Niżnych³⁶.

Piętnastodniowe rekolekcje oazowe podczas wakacji w 2007 roku trwały od 14 do 30 lipca. Prowadzone były metodą oazy pierwszego, drugiego i trzeciego stopnia. Rekolekcje pierwszego stopnia prowadził ks. Tur w Strachocinie, rekolekcje pierwszego i drugiego stopnia – ks. Smoliński w Krzeszowie, a trzeciego – ks. Wojeński w Krakowie. Od 31 lipca do 16 sierpnia rekolekcje trzeciego stopnia prowadził ks. Adaszek w Kowarach³⁷. Ponadto na przełomie lat 2007/2008 miało miejsce spotkanie sylwestrowe w formie rekolekcyjnej pod hasłem „Poza Kościołem nie ma zbawienia?”. Trwało ono kilka dni (28 grudnia 2007–1 stycznia 2008) i zostało zorganizowane przez ks. Piotra Kota i ks. Łukasza Kociołka w Ośrodku Rekolekcyjnym Domowego Kościoła w Kowarach³⁸.

Od 16 do 18 października 2009 roku w Ośrodku Rekolekcyjnym w Kowarach odbywały się rekolekcje tematyczne „Zachować dziedzictwo Sługi Bożego ks. F. Blachnickiego”. Organizacji podjęły się Dorota Seweryn i Grażyna Miąsik z Instytutu Niepokalanej Matki Kościoła³⁹. Od 4 do 6 grudnia 2009 roku rekolekcjom Oazy Modlitwy w Lwówku Śląskim przewodniczył ks. Wojeński⁴⁰. Na przełomie lat 2009/2010, od 29 grudnia do 1 stycznia, odbyła się Noworoczna Oaza Modlitwy „Moje życie jest życiem wiary” pod kierownictwem ks. Kota w domu Wyższego Seminarium Duchownego znajdującym się w Szklarskiej Porębie⁴¹.

W roku 2010 metodą Ruchu Światło-Życie zorganizowano rekolekcje zimowe. Od 2 do 5 lutego grupa zaangażowanych osób spotkała się podczas Oazy

³⁶ Zob. AKDL, Teczka: *Ruch Światło-Życie*, Notatka: Księża Diecezji Legnickiej prowadzący rekolekcje metodą Ruchu Światło-Życie w wakacje roku 2006, k. 40.

³⁷ Zob. AKDL, Teczka: *Ruch Światło-Życie*, Notatka: Księża Diecezji Legnickiej prowadzący rekolekcje metodą Ruchu Światło-Życie w wakacje roku 2007, k. 41.

³⁸ Zob. AKDL, Teczka: *Ruch Światło-Życie*, Pismo ks. Ł. Kociołka do bpa S. Cichego z dn. 18.12.2007 r., k. 42.

³⁹ Zob. Ruch Światło-Życie Diecezji Legnickiej, *Zaproszenie na rekolekcje tematyczne, pt. Zachować dziedzictwo Sługi Bożego Ks. Franciszka Blachnickiego*, www.legnica.oaza.pl [dostęp: 15.01.2015].

⁴⁰ Zob. AKDL, *Oaza Modlitwy w Lwówku Śl.*, 18.10.2014 r., g. 9.49.

⁴¹ Zob. dane na nieistniejącej już stronie Ruch Światło-Życie Diecezji Legnickiej, *Noworoczna Oaza Modlitwy Moje życie jest życiem wiary*, www.legnica.oaza.pl (dalej: RDL) [dostęp: 18.10.2014].

Modlitwy w czeskiej Pradze z ks. Wojeńskim, zaś od 2 do 6 lutego ks. P. Smoliński prowadził rekolekcje zimowe w Świerzawie⁴². Tego samego roku od 1 do 4 kwietnia w parafii pw. Matki Bożej Królowej Polski w Legnicy odbyły się rekolekcje w formie Triduum Paschalnego z ks. Serafinem⁴³. W trakcie wakacji organizowano rekolekcje pierwszego, drugiego i trzeciego stopnia. Od 14 do 30 lipca ks. Smoliński służył wiernym podczas ćwiczeń duchowych pierwszego stopnia w Świerzawie, rekolekcje drugiego stopnia ONŻ w Olszówce prowadził ks. Wojeński, zaś trzeciego od 31 lipca do 16 sierpnia ks. Serafin w Krakowie, w ramach Centralnej Diakonii Oazy Rekolekcyjnej⁴⁴.

Sezon 2011 roku rozpoczął się już od ćwiczeń duchowych w okresie zimowym, które w Świerzawie od 12 do 16 grudnia 2010 roku zorganizował ks. Smoliński. Od 14 do 17 lutego ks. Wojeński kierował rekolekcjami pod hasłem „Apokalipsa – bać się czy mieć nadzieję?” w Pradze. Od 24 do 26 lutego skupienia zimowe dla członków służby liturgicznej w Szklarskiej Porębie poprowadził ks. Kociołek⁴⁵. Od 29 kwietnia do 3 maja odbywała się Oaza Rekolekcyjna Diakonii w Ośrodku Rekolekcyjnym w Kowarach z ks. Serafinem i Grażyną Miąsik z Instytutu Niepokalanej Matki Kościoła⁴⁶, zaś 11 czerwca Kongres Ruchów i Stowarzyszeń Diecezji Legnickiej w Krzeszowie, gdzie Ruch Światło-Życie prowadził animację liturgiczną⁴⁷. Tydzień później zorganizowano Diecezjalny Dzień Wspólnoty przed wakacyjnymi rekolekcjami w Ośrodku Rekolekcyjnym⁴⁸. Podczas wakacji odbyły się także ćwiczenia duchowe: od 27 czerwca do 13 lipca pierwszego stopnia we Wleniu z ks. Wołowskim, a 11–26 lipca pierwszego i drugiego stopnia w Świerzawie z ks. Smolińskim⁴⁹.

Pod koniec wakacji, 27 sierpnia, zorganizowano Diecezjalny Dzień Wspólnoty Ruchu Światło-Życie w kościele pw. Wniebowzięcia NMP i św. Mikołaja w Bolesławcu⁵⁰. W połowie października rozpoczęła się natomiast kolejna edycja Szkoły Animatora. Miejscem spotkań był Dom Chleba w Ostrej koło Bolesławca. Zajęcia realizował ks. Kociołek. Miesiąc później, 4–6 listopada, miejsce miała Oaza Modlitwy pod przewodnictwem ks. Wojeńskiego w Domu

⁴² Zob. RDL, *Rekolekcje zimowe w Pradze, Rekolekcje zimowe w Świerzawie*.

⁴³ Zob. RDL, *Triduum Paschalne 2010*.

⁴⁴ Zob. RDL, *Rekolekcje wakacyjne*.

⁴⁵ Zob. RDL, *Rekolekcje zimowe w Szklarskiej Porębie*.

⁴⁶ Zob. RDL, *Oaza Rekolekcyjna Diakonii w Kowarach*.

⁴⁷ Zob. RDL, *11 czerwca 2011 – Kongres Ruchów i Stowarzyszeń Diecezji Legnickiej*.

⁴⁸ Zob. RDL, *Diecezjalny Dzień Wspólnoty, Kowary*.

⁴⁹ Zob. RDL, *Rekolekcje wakacyjne 2011*.

⁵⁰ Zob. RDL, *27 sierpnia: Diecezjalny Dzień Wspólnoty*.

Rekolekcyjnym „Caritas” przy parafii Wniebowzięcia NMP w Lwówku Śląskim⁵¹. Od 29 grudnia 2011 do 1 stycznia wierni uczestniczyli w Noworocznej Oazie Modlitwy z ks. Radosławem Rotmanem – prezbiterem archidiecezji wrocławskiej – w Ośrodku Rekolekcyjnym w Kowarach⁵².

Kolejny rok formacyjny 2012 rozpoczął się od skupień duchowych 26–29 stycznia w Świerzawie. Prowadził je ks. Smoliński⁵³. Następnie spotkanie 3–5 lutego „Świętość – obciach czy wyróżnienie?” we Wleniu zorganizował ks. Wołowski⁵⁴. Przed rekolekcjami wakacyjnymi, 23 czerwca, odbył się Diecezjalny Dzień Wspólnoty w Świerzawie. Tradycyjnie miały miejsce wakacyjne ćwiczenia duchowe: od 30 czerwca do 16 lipca pierwszego stopnia we Wleniu z ks. Wołowskim; dalej 12–28 lipca w Świerzawie drugiego stopnia z ks. Smolińskim i przez dwa tygodnie od 20 lipca w Olszówce koło Rabki Zdroju z ks. Wojeńskim. Dzień Wspólnoty pierwszego turnusu rekolekcji wakacyjnych odbył się 13 lipca w Bazylice Mniejszej Św. Erazma i Pankracego w Jeleniej Górze. Punktem kulminacyjnym była uroczystość sprawowana Eucharystia pod przewodnictwem bp. Marka Mendyka⁵⁵.

Decyzją biskupa legnickiego Stefana Cichego nowym moderatorem diecezjalnym Ruchu 2 lipca 2012 mianowano ks. Wojeńskiego. Zastąpił ks. Kociółka, który pełnił tę funkcję przez trzy lata⁵⁶. W parafii pw. Matki Bożej Królowej Polski w Legnicy 27 października odbyło się spotkanie z ks. Adamem Wodarczykiem – moderatorem generalnym Ruchu Światło-Życie⁵⁷. Było to niezwykle istotne wydarzenie dla legnickiej gałęzi Ruchu. Nowy moderator od 7 do 9 grudnia prowadził Ewangelizacyjną Oazę Modlitwy „Odnowić relacje z Jezusem” w Lwówku Śląskim⁵⁸. Od 30 do 31 grudnia w Wyższym Seminarium Duchownym Diecezji Legnickiej wierni razem z ks. Kotem zebrali się na Noworocznej Oazie Modlitwy „Tajemnica nocy betlejemskiej”⁵⁹.

Rok 2013 (28–31 stycznia) rozpoczęła Oaza Rekolekcyjna Animatorów Ewangelizacji w Ośrodku Rekolekcyjnym w Kowarach. Spotkanie prowadził ks. Wodarczyk razem z diakonią ewangelizacyjną⁶⁰. W tym samym czasie, bo od

⁵¹ Zob. RDL, *Szkoła Animatora i Oaza Modlitwy*.

⁵² Zob. RDL, *Noworoczna Oaza Modlitwy*.

⁵³ Zob. RDL, *Rekolekcje zimowe w Świerzawie*.

⁵⁴ Zob. RDL, *Świętość – obciach czy wyróżnienie?*

⁵⁵ Zob. RDL, *Rekolekcje wakacyjne 2012 i Rekolekcje Dzień Wspólnoty pierwszego turnusu*.

⁵⁶ Zob. AKDL, Teczka: *Ruch Światło-Życie*, Pismo ks. J. Wojeńskiego do bpa M. Mendyka z 12.10.2012 r.

⁵⁷ Zob. RDL, *Spotkanie z Moderatorem Generalnym*.

⁵⁸ Zob. RDL, *Ewangelizacyjna Oaza Modlitwy 7–9 XII 2012 r.*

⁵⁹ Zob. RDL, *Noworoczna Oaza Modlitwy, 20.10.2014 r.*

⁶⁰ Zob. RDL, *Oaza Rekolekcyjna Animatorów Ewangelizacji*.

27 do 29 stycznia, ks. Wołowski w Domie Chleba Dom w Osłej animował kolejne zimowe skupienie, pod hasłem „48 godzin dla Jezusa – młodzi w Roku Wiary”⁶¹. Ponad dwa tygodnie później, 16 lutego, odbył się Pierwszy Diecezjalny Dzień Skupienia Krucjaty Wyzwolenia Człowieka w parafii pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Olszynie⁶², zaś 19 maja zorganizowano Dzień Skupienia pod hasłem „Chcę prowadzić życie w Duchu Świętym” dla uczestników Szkoły Animatora oraz oazowiczów po drugim stopniu w parafii pw. św. Jadwigi Śląskiej w Złotoryi⁶³. Przed rozpoczynającymi się wakacjami, 15 czerwca, w legnickiej parafii pw. Matki Bożej Królowej Polski zorganizowano Diecezjalną Oazę Matka⁶⁴. Podczas wakacji przeprowadzono zaś kolejne skupienia duchowe – Oazę Dzieci Bożych oraz rekolekcje. Od 30 czerwca do 16 lipca rekolekcje trzeciego stopnia ONŻ w Ośrodku Rekolekcyjnym w Kowarach prowadzili ks. Krzysztof Wiśniewski oraz Magdalena i Przemysław Skibińscy – małżeństwo związane z Ruchem⁶⁵. Od 13 do 28 lipca w Świerzawie w ramach rekolekcji pierwszego i drugiego stopnia wierni spotkali się z ks. Smolińskim i ks. Łukasza Dubielem⁶⁶. W Kostrzycy koło Kowar ks. Wojeński zorganizował Oazę Dzieci Bożych (17 lipca – 1 sierpnia)⁶⁷.

Po lecie, 19 października, odbył się Powakacyjny Diecezjalny Dzień Wspólnoty w Świerzawie. Eucharystii przewodniczył wówczas bp Mendyk⁶⁸. Godne podkreślenia jest, że tego dnia biskup poświęcił tablicę upamiętniającą osobę i posługę ks. Marka Adaszka.

Od 15 do 17 listopada trwały rekolekcje Krucjaty Wyzwolenia Człowieka w Ośrodku Rekolekcyjnym w Kowarach z ks. Wojciechem Ignasiakiem – Moderatorem Unii Kapłanów Chrystusa Sługi oraz Ryszardem i Anną Szewczykami – małżeństwem odpowiedzialnym na terenie diecezji za działalność Domo-ego Kościoła⁶⁹. Od 29 grudnia 2013 do 1 stycznia kolejnego roku ks. Wojeński zorganizował Ewangelizacyjną Oazę Modlitwy w parafii pw. św. Jadwigi Śląskiej w Złotoryi⁷⁰, a ks. Łukasz Dubiel rekolekcje noworoczne „Narodzić się na nowo – doświadczyć Bożego ojcostwa” w parafii pw. św. Wojciecha w Jeleniej Górze⁷¹.

⁶¹ Zob. RDL, *48 godzin dla Jezusa – młodzi w Roku Wiary*.

⁶² Zob. RDL, *I Diecezjalny dzień skupienia Krucjaty Wyzwolenia Człowieka Olszyna – 16.02.2013 r.*

⁶³ Zob. RDL, *Dzień Skupienia dla Oazowiczów po ONŻ II stopnia*.

⁶⁴ Zob. RDL, *Diecezjalna Oaza Matka 15.06.2013*.

⁶⁵ Zob. RDL, *Oaza Nowego Życia III° w Kowarach*.

⁶⁶ Zob. RDL, *Oaza Nowego Życia I° i II° – 2013*.

⁶⁷ Zob. RDL, *Oaza Dzieci Bożych 2013*.

⁶⁸ Zob. RDL, *Diecezjalny Dzień Wspólnoty – 19.10.2013 r.*

⁶⁹ Zob. RDL, *Wspomnienie o Ojcu Marku Adaszku i Rekolekcje KWC*.

⁷⁰ Zob. RDL, *Ewangelizacyjna Oaza Modlitwy*.

⁷¹ Zob. RDL, *Rekolekcje noworoczne*.

Tradycyjnie rok 2014 rozpoczął się od zimowych ćwiczeń duchowych. W Świerzawie 24–28 lutego prowadził je ks. Smoliński⁷². W marcu (15–16) zorganizowano zaś rekolekcje o ks. Blachnickim w parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bolesławcu. Głównymi moderatorkami były wspomniane Seweryn i Miąsik⁷³. Trzy dni potrwały rozpoczęte 17 kwietnia rekolekcje pod opieką ks. Wojeńskiego. Przyjęły formę Triduum Paschalnego w parafii pw. św. Jadwigi Śląskiej w Złotorzy⁷⁴. W legnickiej parafii pw. Matki Bożej Królowej Polski 21 czerwca odbył się Diecezjalny Dzień Wspólnoty Ruchu Światło-Życie.

W czasie wakacji 2014 zorganizowano rekolekcje i oazy. Najpierw, 12–28 lipca, odbyły się skupienia duchowe pierwszego i drugiego stopnia ONŻ w Świerzawie, prowadzone przez ks. Smolińskiego⁷⁵. Od 15 do 30 lipca podczas Oazy Dzieci Bożych drugiego stopnia i Oazy Nowej Drogi pierwszego stopnia w Międzyzlesiu z wiernymi spotykał się ks. Wojeński⁷⁶. Od 26 do 28 września trwała Oaza Ewangelizacji pierwszego stopnia w Ośrodku Fundacji „Światło-Życie” w Kowarach⁷⁷. W czasie pierwszego i drugiego turnusu rekolekcji odbyły się Rekolekcyjne Dni Wspólnoty, odpowiednio w Przesiece (pierwszy) i Kowarach (drugi turnus). Powakacyjny Diecezjalny Dzień Wspólnoty zorganizowano w parafii pw. św. Wojciecha w Jeleniej Górze 12 października. Eucharystię sprawował wówczas bp Zbigniew Kiernikowski – ówczesny biskup legnicki⁷⁸. Później, 14–16 listopada, odbyła się druga część rekolekcji o ks. Blachnickim w parafii św. Jana Chrzciciela w Legnicy⁷⁹, zaś 28 listopada w parafii św. Jana Chrzciciela w Leśnej rozpoczął się kurs formacyjny dla animatorów – Szkoła Animatora – pod bacznym okiem ks. Wojeńskiego.

Na 27 października 2014 roku w diecezji znajdowały się wspólnoty Ruchu przy następujących parafiach:

- Jelenia Góra, parafia pw. Podwyższenia Krzyża Świętego,
- Jelenia Góra, parafia pw. św. Wojciecha,
- Kowary, parafia pw. Imienia Najświętszej Maryi Panny,
- Legnica, parafia pw. św. Jana Chrzciciela,
- Legnica, parafia pw. Matki Bożej Królowej Polski,
- Legnica, parafia pw. Podwyższenia Krzyża Świętego,

⁷² Zob. RDL, *Rekolekcje zimowe w Świerzawie*.

⁷³ Zob. RDL, *Rekolekcje o Ojcu Franciszku Blachnickim*.

⁷⁴ Zob. RDL, *Triduum Paschalne w formie rekolekcji*.

⁷⁵ Zob. RDL, *Oaza Nowego Życia I° i II° w Świerzawie*.

⁷⁶ Zob. RDL, *Rekolekcje wakacyjne w Międzyzlesiu*.

⁷⁷ Zob. RDL, *Oaza Ewangelizacyjna I stopnia (26–28 września 2014 r. w Kowarach)*.

⁷⁸ Zob. RDL, *DDW w Jeleniej Górze*; AKDL, Pismo ks. J. Wojeńskiego..., dz. cyt.

⁷⁹ Zob. RDL, *Rekolekcje o o. Franciszku Blachnickim cz. II*,

- Nowogrodzic, parafia pw. św. św. Piotra i Pawła,
- Polkowice, parafia pw. Matki Bożej Królowej Polski,
- Zgorzelec, parafia pw. św. Bonifacego,
- Zgorzelec, parafia pw. św. Jadwigi Śląskiej,
- Złotoryja, parafia pw. św. Jadwigi Śląskiej,
- Złotoryja, parafia pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny⁸⁰.

Odnosząc te dane do informacji z 1994 roku, można stwierdzić, że liczba prosperujących wspólnot w parafiach diecezji legnickiej wyraźnie się skurczyła – do zaledwie 12 parafii na ogólną liczbę 241⁸¹. Z pewnością wpływ na wyraźny ilościowy spadek grup oazowych miała zmieniona rzeczywistość administracyjna, w 2004 roku bowiem papież Jan Paweł II powołał nową diecezję – świdnicką, którą tworzyły parafie z archidiecezji wrocławskiej i diecezji legnickiej.

Na podstawie przybliżonych danych można konstatować, że na przestrzeni 12 lat Ruch Światło-Życie w diecezji legnickiej rozwijał się na różny sposób. Głównymi aspektami łączącymi poszczególne lata były ćwiczenia duchowe, począwszy od rekolekcji wakacyjnych przez specjalistyczno-formacyjne po krótkie dni wspólnoty, kiedy to wszystkie osoby związane z Ruchem mogły zobaczyć bogactwo wspólnoty, której założycielem był ks. Blachnicki. Światło-Życie w swej istocie jest ruchem kerygmatyczno-formacyjnym, którego głównym zadaniem jest formacja członków Kościoła. Dlatego bardzo ważnym jest, aby dbać o systematyczny rozwój życia duchowego, angażując się w rekolekcje, spotkania, dni wspólnoty. Ponadto warto nadmienić, że członkowie Ruchu oczywiście angażowali się w przebieg i pracę diecezjalnych kongresów ruchów i stowarzyszeń diecezji legnickiej⁸².

Tematyka spotkań i rekolekcji formacyjnych

Ks. Blachnicki wskazywał na rolę katechezy jako posługi słowa w Kościele dla rozwoju i pogłębienia wiary. Jest to zatem każda posługa kapłańsko-duszpasterska w Ruchu. Szczególnie ważne są: formacja służby liturgicznej, rekolekcje oazowe oraz cała formacja w ramach charyzmatu⁸³. We wszystkich inicjatywach podej-

⁸⁰ Zob. RDL, *Wspólnoty*.

⁸¹ Zob. *Kalendarz liturgiczny Diecezji Legnickiej na rok 2014*, oprac. M. Kluwak, Legnica 2014, s. 223–263.

⁸² Zob. J. Święcicki, *Relacja z II Kongresu Ruchów i Stowarzyszeń Diecezji Legnickiej (25 października 2003)*, „Legnickie Wiadomości Diecezjalne” 4/12 (2003), s. 74–84.

⁸³ Zob. J. Mikulski, *Polska Teologia Wyzwolenia, Teologia wyzwolenia człowieka w ujęciu ks. F. Blachnickiego*, Tarnów 2000, s. 88.

mowanych przez ks. Blachnickiego liczyła się nie tylko teoria – dążył on, aby miały one charakter zdarzenia, spotkania, przeżycia i działania duchowego⁸⁴. Dlatego tak istotne były i są działania Ruchu Światło-Życie, w ramach których w diecezjach odbywa się formacja roczna uwieńczona rekolekcjami wakacyjnymi. Także w ciągu roku odbywają się ćwiczenia formacyjne jako swoiste oazy prowadzące do pogłębienia świadomości życia w Kościele.

Ks. Wojeński, mianowany w 2012 roku na nowego moderatora diecezjalnego, przedstawił inicjatywę ewangelizacyjną mającą na celu powołanie w niektórych parafiach Oazy Dzieci Bożych. Tematyka formacyjna dotyczyła wypracowania podstawowych cech człowieka wierzącego w nawiązaniu do liturgii, związanych z Chrztmem, I Komunią św. oraz analogią rzeczywistości domu rodzinnego i domu wiary. Moderator określił przykładowe tematy spotkań, licząc na zorganizowanie 34 takich prób wyrobienia określonej sprawności dziecka czy rozumienia znaku liturgicznego. Oto część haseł przewodnich:

- Dziecko Boga – wdzięczność – chrzcielnica,
- Sługa Chrystusa – uczynność – służba liturgiczna,
- Naśladowca świętych – pracowitość – relikwiarz i obrazy w Kościele,
- Wzorowy syn i brat – posłuszeństwo – woda święcona,
- Dobry kolega – wierność słowu – pastorale,
- Systematyczny penitent – punktualność – konfesjonał,
- Miłośnik przyrody – wycucie piękna – dekoracja i strój,
- Budujący wspólnotę Kościoła – koleżeństwo – zgromadzenie Ludu Bożego,
- Wierny tradycjom wspólnoty – okazywanie szacunku – moja parafia⁸⁵.

Podczas Ewangelizacyjnej Oazy Modlitwy „Odnówić relację z Jezusem” z ks. Wojeńskim w 2012 roku uczestnicy zajmowali się tematyką kerygmatyczno-antropologiczną. Poza konferencją, spotkaniami w grupach czy projekcją filmu *Jezus* nakręconego na podstawie Ewangelii Łukasza była to także inicjatywa skierowana do stypendystów Fundacji Dzieło Nowego Tysiąclecia. Głównym celem oazy było wewnętrzne odnowienie w Duchu Świętym w atmosferze braterstwa, jedności i radości. Uczestnicy rekolekcji podzielili się swoimi przeżyciami duchowymi, składając świadectwa chwil spotkania z Jezusem i potrzeby bycia blisko Kościoła.

Izabela, stypendystka z Miskowic podkreśliła:

⁸⁴ Por. A. Łodzińska, *Ks. profesor Blachnicki – ojciec, nauczyciel, prorok*, [w:] *Człowiek wiary konsekwentnej. Ks. Franciszek Blachnicki, 24 III 1921– 27 II 1987*, red. G. Wilczyńska, Lublin 1997, s. 161–163.

⁸⁵ Zob. AKDL, Teczka: *Ruch Światło-Życie*, Pismo ks. J. Wojeńskiego..., dz. cyt.

ta Ewangelizacyjna Oaza Modlitwy dała mi dużo do myślenia, do zastanowienia się nad swoim grzechem, od którego trudno jest mi się oderwać. Zawierzyłam swoje życie Jezusowi – jestem z tego powodu szczęśliwa. Chcę, by Jezus był codziennie przy mnie i prowadził mnie drogą prawdy i miłości. Poczułam wielką miłość Boga, chcę nią żyć każdego dnia i dzielić się nią z innymi.

Adam, oazowicz z Żarskiej Wsi – konstatował:

zacznę od tego, że na te rekolekcje nie chciałem przyjeżdżać, bo woląłem spędzić ten czas na treningu czy z kolegami. Jednak moja siostra, która jest stypendystką, bardzo chciała przyjechać do Lwówka Śląskiego, więc w końcu zmieniłem zdanie i razem z nią stałem się uczestnikiem Oazy Modlitwy. Już pierwszego dnia zrozumiałem, że to właśnie tego potrzebowałem. Poznałem wspaniałych ludzi, z którymi z przyjemnością pozostałbym jeszcze parę dni. Co więcej, przypomniałem sobie, że Jezus jest moim Panem i Zbawicielem, a w życiu tylko Jego potrzebuję, bo bez Niego jestem nikim. Myślę, że każdy młody człowiek powinien przeżyć takie rekolekcje, bo to, co na nich się dokonuje w człowieku, jest nie do opisanania, ale daje ogromne szczęście⁸⁶.

Tematem Pierwszego Diecezjalnego Dnia Skupienia Krucjaty Wyzwolenia Człowieka z lutego 2013 roku, jakie odbyło się w Olszynie, był cytat z Ewangelii wg św. Marka: „Nie może się ukryć miasto położone na górze”. Odbyła się wówczas konferencja „Wiara źródłem chrześcijańskiej odwagi”, spotkanie w grupach, celebrowanie sakramentu pokuty i pojednania połączona z adoracją Najświętszego Sakramentu oraz Droga Krzyżowa. Wszystko to prowadziło do kulminacyjnego momentu – eucharystii sprawowanej przez ks. Wojeńskiego, podczas której można było przystąpić do Krucjaty Wyzwolenia Człowieka, składając deklarację kandydacką lub członkowską. Temat innego Dnia Skupienia, z maja 2013, koncentrował się na słowach: „Chcę prowadzić życie w Duchu Świętym”.

Dwudniowe rekolekcje o ks. Blachnickim w Bolesławcu z 2014 roku rozpoczęła poranna modlitwa – jutrznia. Kolejnym punktem był wykład na temat historii Ruchu Światło-Życie wygłoszony przez Seweryn, odbywały się też katechezy Miąsik. Nie zabrakło także spotkań w grupach, Namiotu Spotkania czy Godziny Świadectw – momentu podzielenia się własnymi przeżyciami czy to związanymi z rekolekcjami, czy bezpośrednio z osobą założyciela Ruchu.

⁸⁶ M. Rosa, *Poczułam miłość Boga*, „Gość niedzielny. Edycja legnicka”, <https://www.gosc.pl/doc/1390008.Poczułam-milosc-Boga> [dostęp: 9.06.2023]; AKDL, Teczka: *Ruch Światło-Życie*, Pismo ks. J. Wojeńskiego..., dz. cyt., k. 49.

Realizacja założeń

Na podstawie wcześniej przedstawionych informacji można konstatować, że Ruch w analizowanym czasie działał głównie przez zorganizowaną formę rekolekcyjną. Kolejnym ważnym aspektem realizacji charyzmatu były tzw. dni wspólnoty, które gromadziły przez cały rok osoby zaangażowane w życie Ruchu. Światło-Życie za cel stawia sobie gromadzenie ludzi bez względu na wiek i powołanie, a poprzez odpowiednią dla każdej z tych grup formację wychowanie dojrzałych chrześcijan, gotowych do służby w celu odnowy Kościoła przez przekształcanie parafii we „wspólnoty wspólnot”. Założenie to realizowano przede wszystkim w przygotowanym przez ks. Blachnickiego programie formacyjnym, aktualizowanym corocznie przez Kongregację Odpowiedzialnych Ruchu Światło-Życie⁸⁷. Każdy uczestnik Ruchu po ewangelizacji, prowadzącej do przyjęcia Jezusa Chrystusa jako swego Pana i Zbawiciela, uczestniczył w formacji w grupie uczniów Jezusa, a następnie we wspólnocie diakonijnej, podejmując konkretną służbę w Kościele i świecie. Ewangelizacja, katechumenat i diakonia to trzy etapy drogi formacyjnej Ruchu na wszystkich poziomach formacji.

Sprawozdanie z działań Ruchu pozwala na wyróżnienie kilku sposobów realizacji tej drogi formacyjnej. Wyróżnić tu można dążenie do spotykania się w małych grupach, a dalej rekolekcje, dni wspólnoty, liturgię oraz diakonię. Poniżej omówię każde z tych działań.

Priorytetem Ruchu jest posoborowa odnowa Kościoła. Ma być realizowana w konkretnym modelu wspólnotowej parafii misyjnej, nastawionej na ewangelizację. Dynamizm apostołski parafii można osiągnąć przez małe grupy formacyjne, w których młodzież i dorośli dochodzą do wiary dojrzałej, wyrażonej w życiu. Z tych wspólnot wyrastają następnie wspólnoty diakonijne, biorące odpowiedzialność za wzrost wspólnoty lokalnej i jej misję ewangelizacyjną.

Kolejnym istotnym punktem działalności są rekolekcje. Od początku istnienia diecezji głównym punktem realizacji charyzmatu Ruchu były organizowane w okresie wakacyjnym ćwiczenia duchowe i cieszące się popularnością rekolekcje

⁸⁷ „Celem Krajowej Kongregacji Odpowiedzialnych jest lepsze poznanie i uświadomienie sobie charyzmatu naszego ruchu, który w świetle biblijnej klasyfikacji charyzmatów może być określony jako «charyzmat spotkania» i «charyzmat diakonii». Jest to sprawa ogromnie ważna, aby członkowie ruchu mieli głębszą świadomość jego charyzmatu i umieli dawać o nim świadectwo. [...] Większość ludzi na pewno akceptowałaby z wielką radością ruch i jego program, gdyby naprawdę go poznała”, F. Blachnicki, *Charyzmat Ruchu Światło-Życie w służbie odnowy Kościoła lokalnego, Referat wygłoszony na IV Krajowej Kongregacji Odpowiedzialnych Ruchu Światło-Życie w Kalwarii Zebrzydowskiej 4.03.1979 r.*, Kalwaria Zebrzydowska 1979, s. 2.

tematyczne. Analizując opisywany okres, można jednak stwierdzić, że obniżała się liczba tego rodzaju spotkań. W 1993 roku zorganizowano dziesięć rekolekcji wakacyjnych w granicach diecezji, natomiast w roku 2014 – tylko cztery.

Odwrotną tendencję można zauważyć w stosunku do rekolekcji tematycznych czy innych niż wakacyjne. W 1993 roku odnotowano w dokumentach archiwalnych diecezji tylko jedne rekolekcje przeżywane podczas Triduum Paschalnego, w 2014 zaś tego typu ćwiczeń duchowych było już sześć.

Tabela 1. Liczba przeprowadzonych rekolekcji wakacyjnych w latach 1992–2014

Rok rekolekcji wakacyjnych	Liczba rekolekcji
1992	6
1993	10
1994	brak informacji
1995	1
1996	1
1997	brak informacji
1998	4
1999	5
2000	6
2001	1
2002	1
2003	1
2004	6
2005	7
2006	8
2007	4
2008	brak informacji
2009	brak informacji
2010	3
2011	2
2012	4
2013	4
2014	4

Źródło: AKDL, Teczka: *Ruch Światło-Życie*; Archiwum WSD Legnica, M. Adaszek, teczki OŻK.

Tabela 2. Liczba rekolekcji przeprowadzonych poza wakacjami w latach 1992–2014

Rok rekolekcji innych niż wakacyjne	Liczba rekolekcji
1993	1
1994–2006	brak danych
2007	1
2008	brak informacji
2009	4
2010	3
2011	6
2012	4
2013	4
2014	6

Źródło: AKDL, Teczka: *Ruch Światło-Życie*.

Zastanawiające, że tak mocny „instrument” duszpasterski, jakim bezdyskusyjnie są rekolekcje, był w tak nieznacznym stopniu realizowany na terenie diecezji. Patrząc przykładowo na rok 2004 (ponieważ wówczas dokonano spisu księży moderatorów i opiekunów wspólnot oazowych⁸⁸), można zauważyć, że szesnastu prezbiterów deklaroowało się za działaniem Ruchu w swojej parafii. A w tym samym roku rekolekcje wakacyjne zorganizowało tylko sześciu księży, w tym dwóch spoza listy moderatorów i opiekunów. Można ośmielić się wysunąć wnioski, że widoczna jest tendencja organizowania rekolekcji przez tych samych duszpasterzy. Stąd nasuwa się pytanie: gdzie są pozostali prezbiterzy, którzy w jakiś sposób zainteresowaliby się drogą Światło-Życie?

Odpowiedź może być dwojaka: po pierwsze można założyć, że wielu duszpasterzy pomimo wielkich chęci nie zna tej formacji. Nigdy nie poznali czy nie uczestniczyli w świętych skupieniach duchowych. Ta teza w niewielkim stopniu odpowiada faktycznemu stanowi rzeczy. Nawet jeżeli wcześniej przyszedł prezbiter nie poznał Ruchu, to w czasie formacji kandydaci do święceń otrzymują informację o jego istnieniu i działalności. W Wyższym Seminarium Duchownym w Legnicy została założona grupa formacyjna⁸⁹, która nie tylko sama kształtuje osoby przychodzące na spotkania formacyjne, ale zachęca innych alumnów do

⁸⁸ Zob. AKDL, Teczka: *Ruch Światło-Życie*, Notatka: Księża Moderatorzy i Opiekunowie Wspólnot Oazowych w Diecezji Legnickiej – kwiecień 2004 r., k. 37.

⁸⁹ Zob. WSD Legnica, *Kronika 1993–2022*.

zainteresowania się i udziału w tego rodzaju działalności, która daje pewien warsztat pracy na przyszłość. Po drugie wielu prezbiterów poznało ten sposób formacji, lecz w jakimś stopniu nie wyraża dla niego aprobaty.

Na każdym etapie formacji Ruchu istotne jest budowanie poczucia bycia we wspólnocie. Podążanie drogą z kimś, kto znajduje się na takim samym etapie, otwiera i owocuje większym zaangażowaniem. Dlatego za ważny element spajający członków Ruchu uznać można Dni Wspólnoty organizowane na szczeblu diecezjalnym bądź nawet krajowym. Takie spotkania, których istotą jest wspólne dzielenie się doświadczeniem wiary, uczestnictwo w Eucharystii, czyli dzielenie Stołu Słowa i Ciała Chrystusa, są przedłużane na agapie – posiłku po zakończeniu celebrowania Mszy św. Dni wspólnoty miały status kluczowego wydarzenia już od początku istnienia diecezji. Najpierw kierowane były jednak do moderatorów, aby także na szczeblu osób odpowiedzialnych za grupy w diecezji istniało *communio*⁹⁰ – sam Chrystus wskazał na ten aspekt jedności wśród najbliższych uczniów⁹¹. Spotkanie księży moderatorów Ruchu w legnickiej parafii powtarzano cyklicznie od 1992 roku.

Ważne wydarzenie stanowiły ponadto dni wspólnoty przed rozpoczęciem rekolekcji wakacyjnych zwanych Diecezjalną Oazą Matką oraz te organizowane po wakacjach, stanowiące okazję do podzielenia się doświadczeniami oraz świadectwem działania. Kolejnym pięknym zwyczajem są dni wspólnoty w trakcie roku szkolnego mające za zadanie podtrzymanie ducha służby i świadectwa w czasie formacji.

Ruch realizuje swoje założenia także poprzez i w trakcie liturgii. Szóste prawo życia duchowego Ruchu zawiera się w słowach:

W przekonaniu, że jedność Światła i Życia znalazła w życiu Chrystusa swój najpełniejszy wyraz w tajemnicy Paschalnej Męki, Śmierci i Zmartwychwstania, gdzie najpełniej zajaśniało Światło głoszące, iż Bóg jest Miłością – członkowie ruchu starają się również Tajemnicę Paschalną umieścić w centrum swojego życia i postugi, wyrazem czego będzie umiłowanie liturgii, zwłaszcza eucharystycznej i należyte jej wartościowanie jako szczytu, „do którego zmierza działalność Kościoła” i źródła, „z którego wypywa cała jego moc”⁹².

⁹⁰ *Communio* – łac. wspólnota; zob. *Mały Słownik Łacińsko-polski*, red. J. Korpany, Warszawa 2001, s. 126.

⁹¹ Por. „I także chwałę, którą Mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili jedno, tak jak My jedno stanowimy. Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby się tak zespolili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i żeś Ty ich umiłował tak, jak Mnie umiłowałeś” (BT, J 17,22–23).

⁹² *Charyzmat i duchowość Ruchu Światło-Życie...*, dz. cyt., s. 10.

Przygotowania liturgiczne celebracji rekolekcyjnych w omawianej wspólnotie odbywają się na wysokim poziomie. Kapłani organizujący rekolekcje przywiązują dużą wagę do Eucharystii, czego swoistym dowodem jest umiejscowienie Mszy św. w centrum planu dnia rekolekcji. To przekłada się na dni wspólnoty, gdzie widoczne jest aktywne i pełne zaangażowanie w uczestnictwo w Liturgii Eucharystycznej. Osoby uczestniczące w ćwiczeniach duchowych często zafascynowane są liturgią, poznają możliwości włączenia się w nią, choć wcześniej nie do końca były świadome, jak wielkie to bogactwo. To przekłada się na późniejsze włączanie się w życie liturgiczne parafii. W przypadku większości osób fascynacja i zapał kończą się jednak z chwilą faktycznego zweryfikowania ideału z rzeczywistością, czyli w momencie powrotu do rodzinnej parafii, gdzie często takie zaangażowanie w Liturgię utrzymane jest w minimalnym stopniu lub wręcz nie ma go wcale. Tam, gdzie posługują księża związani z Oazą, łatwiej jest jeszcze podtrzymać tego ducha. Niemniej młodzi, którzy będąc pełni zapału i Ducha Świętego, powracają do swoich parafii, mają niejako ewangeliczne zadanie zapalić liturgicznego ducha w duszpasterzu, którego Bóg postawił na ich drodze.

Ważny w działalności omawianej wspólnoty jest wymiar tzw. diakonii – służby na rzecz Ruchu. Zasadniczo wyraża się ona we wszelkiego rodzaju posłudze podejmowanej w ramach formacji, stałej lub chwilowej, w celu realizacji konkretnych zadań. To bardzo ważne narzędzia realizacji założeń stowarzyszenia⁹³.

Nie będzie nadużyciem stwierdzenie, że w diecezji legnickiej ta forma działalności została niejako zapomniana czy zaniedbana. Przez wiele lat pewnym rodzajem diakonii jedności w diecezji były organizowane przez ks. Marka Adaszka spotkania moderatorów oaz w parafiach. W kolejnych latach inni moderatorzy, z większym bądź mniejszym efektem, organizowali czy to spotkania, czy dni wspólnoty moderatorów.

W ramach szeroko pojętej działalności diakonii w Ruchu zakłada się istnienie diakonii specjalistycznych, służących realizacji zadań w poszczególnych dziedzinach⁹⁴. Przez pewien czas w ramach diecezji funkcjonowały trzy diakonie, z czasem wskrzeszono diakonię jedności, która jest odpowiedzialna za formację animatorów, organizację dni wspólnoty, prowadzenie oaz rekolekcyjnych. Składa się na nią grupa księży, którzy biorą jako nieliczni odpowiedzialność za funkcjonowanie Ruchu w diecezji. Podstawą ich formacji są cykliczne spotkania i wspólna modlitwa, co ma prowadzić do jedności Ruchu. Kolejną diakonią

⁹³ Zob. *Diakonia miejscem formacji i posługi w Ruchu Światło-Życie i poprzez Ruch Światło-Życie*, Krościenko 2010, s. 7–8.

⁹⁴ Zob. *Diakonia miejscem formacji i posługi ...*, dz. cyt., s. 9.

funkcjonującą w ramach Kościoła lokalnego jest diakonia wyzwolenia, mająca w swoich szeregach osoby związane z promowaniem Krucjaty Wyzwolenia Człowieka. Główną osobą odpowiedzialną za tę diakonię był ks. Tomasz Metelica⁹⁵. Przejaw działalności diakonii wyzwolenia widoczny był przez organizowanie dni wspólnot Krucjaty Wyzwolenia Człowieka, rekolekcji Krucjaty Wyzwolenia Człowieka, a także mniejsze formy promowania wstrzeźliwości podczas Pieszej Pielgrzymki do Częstochowy⁹⁶. Wymienić należy także diakonię specjalistyczną komunikowania społecznego, która – głównie poprzez działanie strony internetowej i jej aktualizację – dociera do osób związanych z Ruchem bądź sympatyków.

Odrębnym aspektem jest formacja do diakonii. W posługę animatorską wprowadza Szkoła Animatora poprzez formację osób pragnących pełnić posługę animatora, czyli włączyć się w diakonię. W diecezji wielokrotnie prowadzona była taka szkoła. Miała charakter dwuletnich spotkań w cyklu miesięcznym. Drogą ku późniejszej formacji diakonii modlitwy czy ewangelizacji były też organizowane Oazy Ewangelizacji, Animatorów Ewangelizacji oraz Oazy Modlitwy.

Zakończenie

Spoglądając na sposoby realizacji założeń Ruchu w diecezji, można dojść do wniosku, że jego działalność ograniczała się jedynie do spotkań w formie ćwiczeń duchowych. Należy jednak zauważyć, że sednem działalności i żywotności wspólnot oazowych jest systematyczna i indywidualna praca uczestników przez cotygodniowe spotkania w małej grupie z animatorem, umacniana przez uczestnictwo w dniach wspólnoty. To, co jest cechą charakterystyczną formacji, widać w wychowaniu liturgicznym i w pełnym uczestnictwie w liturgii, a przez to jej ożywianiu. Omawiany Ruch to stworzona przez ks. Blachnickiego możliwość ożywiania Kościoła w Polsce. Miejsca, w których rodziła się ta formacja, miały stać się oazami, czyli punktami życia na pustyni. Ruch w diecezji musi być więc wierny założeniom, które stały się motorem do utworzenia Oazy przez jej założyciela.

⁹⁵ Ks. Tomasz Metelica do 2015 był osobą odpowiedzialną za Krucjatę Wyzwolenia Człowieka; w 2015 r. został oddelegowany na studia do Rzymu.

⁹⁶ Zob. J. Rams, *Jezus, sutanna i ks. Daniel Zajac*, „Gość niedzielny. Edycja legnicka”, <https://legnica.gosc.pl/doc/2110278.Jezus-sutanna-i-ks-Daniel-Zajac> [dostęp: 9.06.2023].

Człowiek ze swej natury – aby móc dogłębniej odkryć swoją tożsamość – jest istotą potrzebującą różnych relacji oraz doświadczenia wspólnoty. Włączenie we wspólnotę uczniów Chrystusa daje ogromną możliwość rozwoju dojrzałego życia wiary. Świadomość bycia człowiekiem powołanym do łączności z Bogiem przez włączenie do konkretnej wspólnoty stwarza większą możliwość osiągnięcia celu człowieka wierzącego, jakim jest życie wieczne. W obecnej rzeczywistości istnieje poważna konieczność rozwoju tego typu dzieł, które będą konkretnymi ścieżkami dla współczesnego człowieka pomagającymi odnaleźć istotę życia w tak wymieszanym świecie, gdzie często dobro nazywa się złem, a zło utożsamione jest otwartością i bezgraniczną wolnością. Młodemu człowiekowi należy pomóc odnaleźć wartości, które proponuje grupa, ruch, stowarzyszenie, i które będą wypływały z nauczania Chrystusa i Kościoła. Wypada najpierw przejrzeć całość działalności konkretnej grupy, aby być świadomym, że każdy wciąż potrzebuje nawrócenia. To niejako skłania do zwrócenia uwagi na pozytywne aspekty, ale również nie pozwala nie zauważyć osób chorych, dzięki czemu możemy dokonać diagnozy i rozpocząć proces uzdrowienia, czyli nawrócenia. Dlatego też pośrednim celem przyświecającym autorowi opracowania było rozpalenie na nowo żaru gorliwości w osobach, które były zaangażowane w Ruch, jak również wykazanie, jak wiele dobrego dokonało się na przestrzeni lat w diecezji.

Indywidualne podejście w ramach wspólnoty ukazywał już pierwotny Kościół, który swoje działania opierał na konkretnym programie zwanym *życiem Ewangelią*. Taki model dzisiaj jest niezwykle pożądany i poszukiwany. Wejście na drogę formacji ruchu oazowego daje możliwości odkrywania nowej i żywej relacji z Jezusem.

Ruch Światło-Życie ze swej natury włącza w osobiste zaangażowanie, którego celem jest kształtowanie świadomego człowieka wiary, przekładające spotkanie z Jezusem na relacje z drugim człowiekiem. Takie podejście może rozbudzić odpowiedzialność wiernego za wspólnotę Kościoła lokalnego, do którego przynależy.

Ruch, który kształtuje wiarę i podejście do Kościoła w Polsce, odgrywał ważną rolę również w diecezji legnickiej. Duży wpływ na kształt i rozwój Ruchu w tym rejonie wywarł ks. Marek Adaszek. Ten Boży kapłan, całkowicie poświęcony sprawie Ruchu Światło-Życie, pełnił formalną funkcję moderatora diecezjalnego przez siedem lat. Nie można przy tym zapomnieć, że wcześniej wiele lat był związany z tym charyzmatem w sposób nieinstytucjonalny.

Niniejsze studium stanowi niejako pigułkę zebranych w sposób syntetyczny informacji obrazujących historię Ruchu w diecezji legnickiej. Kwestią oczywistą jest, że nie udało się dokonać kompleksowego przeglądu działań Oazy na omawianym terenie. Możliwe byłoby to dopiero po dotarciu do wszystkich

parafii, w których prosperowała na przestrzeni historii. Właściwy wydaje się np. pomysł rozesłania ankiet do miejsc organizowania rekolekcji, a następnie ich analiza. Wyniki tych badań ukazywałyby obiektywny i aktualny stan Ruchu na terenie Diecezji Legnickiej.

Przedstawiony fragmentaryczny przegląd oraz próba diagnozy efektów działalności Ruchu wskazują tylko w ograniczonym zakresie na składowe elementy stanu tej formacji. Możliwość ujęcia problemu działalności Ruchu Światło-Życie na terenie diecezji legnickiej jest jednak więcej. Wystarczy pochylić się nad zbiorem osobistym ks. Adaszka, pierwszego moderatora diecezjalnego, aby odnaleźć skarbiec wiedzy dotyczącej funkcjonowania Ruchu na terenie legnickim.

Bibliografia

- Archiwum Kurii Diecezji Legnickiej, Teczki: *Ruch Światło-Życie, Oaza Modlitwy w Lwówku Śl.*; teczki personalne: ks. M. Adaszek, ks. Piotr Smoliński, ks. Ł. Kociołek, ks. J. Wojeński.
- Archiwum Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Legnickiej, Teczki: *M. Adaszek, Ruch Światło-Życie, Kronika 1993–2022.*
- Blachnicki F., *Charyzmat Ruchu Światło-Życie w służbie odnowy Kościoła lokalnego, Referat wygłoszony na IV Krajowej Kongregacji Odpowiedzialnych Ruchu Światło-Życie w Kalwarii Zebrzydowskiej 4.03.1979 r.*, Kalwaria Zebrzydowska 1979.
- Blachnicki F., *Co to jest oaza*, Kraków 2014.
- Charyzmat i duchowość Ruchu Światło-Życie*, Krościenko nad Dunajcem 2002.
- Charyzmat Ruchu Światło-Życie. Próba opisu. Tekst roboczy na Nadzwyczajną Kongregację Odpowiedzialnych 30.IV–3.V 1993*, red. A. Reda, Lublin 1992.
- Derewenda R., *Dzieło wiary: historia Ruchu Światło-Życie 1950–1985*, Kraków 2010.
- Diakonia miejscem formacji i posługi w Ruchu Światło-Życie i poprzez Ruch Światło-Życie*, Krościenko 2010.
- Kalendarz liturgiczny Diecezji Legnickiej na rok 2014*, oprac. M. Kluwak, Legnica 2014.
- Kalendarz liturgiczny i skrócony schematyzm Diecezji Legnickiej na 1995 rok*, red. W. Mróz, P. Nowosielski, Legnica 1995.
- Kociołek Ł., *Eklezjologia w ujęciu ks. F. Blachnickiego* (praca magisterska).
- Kowalewska W., *Eklezjologia eucharystyczna w ujęciu ks. F. Blachnickiego* (praca magisterska).
- Krucina J., *Rola stowarzyszeń chrześcijańskich w kształtowaniu moralności publicznej*, „Wrocławski Przegląd Teologiczny” 15/1 (2007), s. 53–64.
- Łodzińska A., *Ks. profesor Blachnicki – ojciec, nauczyciel, prorok*, [w:] *Człowiek wiary konsekwentnej. Ks. Franciszek Blachnicki, 24 III 1921–27 II 1987*, red. G. Wilczyńska, Lublin 1997, s. 161–163.
- Mały Słownik Łacińsko-polski*, red. J. Korpanty, Warszawa 2001.
- Mendyk M., *Ruch Światło-Życie*, [w:] *W trosce o wiarę. Dziesięciolecie diecezji legnickiej*, red. S. Regmunt, B. Drożdż, Legnica 2002.
- Mikulski J., *Polska Teologia Wyzwolenia, Teologia wyzwolenia człowieka w ujęciu ks. F. Blachnickiego*, Tarnów 2000.

- Najman K., *Deuterokatechumenalna droga Ruchu Światło-Życie jako forma zastosowania katechumenalnej tradycji Kościoła* (praca magisterska).
- Oskwarek P., *Drogi poznania Kościoła, Droga Nowego Człowieka według 10 Drogowskazów Ruchu Światło-Życie formą wcielenia eklezjologii Soboru Watykańskiego II*, Kraków 2012.
- Pasińska M., *Wpływ Ruchu Światło-Życie na odnowę Kościoła w Polsce w latach 1954–2000* (praca magisterska).
- Rams J., *Jezus, sutanna i ks. Daniel Zajac*, „Gość niedzielny. Edycja legnicka”, <https://legnica.gosc.pl/doc/2110278.Jezus-sutanna-i-ks-Daniel-Zajac> [dostęp: 9.06.2023].
- Rosa M., *Poczułam miłość Boga*, „Gość niedzielny. Edycja legnicka”, <https://www.gosc.pl/doc/1390008.Poczułam-milosc-Boga> [dostęp: 9.06.2023].
- Ruch Światło-Życie Diecezji Legnickiej, www.legnica.oaza.pl [dostęp: 18.10.2014].
- Smoliński P., *Ożywienie parafii przez Ruch Światło-Życie* (praca magisterska).
- Statut Stowarzyszenia Diakonia Ruchu Światło-Życie*, <https://www.oaza.pl/statut-stowarzyszenia-diakonia-ruchu-swiatlo-zycie> [dostęp: 25.06.2023].
- Święcicki J., *Relacja z II Kongresu Ruchów i Stowarzyszeń Diecezji Legnickiej (25 października 2003)*, „Legnickie Wiadomości Diecezjalne” 4/12 (2003), s. 74–84.

SŁAWOMIR KOWALSKI (KS. DR) – prezbiter, historyk Kościoła, doktor nauk humanistycznych w zakresie historii powszechnej. Absolwent podyplomowych studiów z muzealnictwa i ochrony zabytków oraz archiwistyki. Nauczyciel akademicki, wykładowca historii Kościoła w Wyższym Seminarium Duchownym w Legnicy. Od 2016 roku adiunkt w Katedrze Historii Kościoła w średniowieczu na Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu.